

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Kz 3, 1 – 15

Text: **Zj 21, 5 – 7** *Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všechno tvořím nové." A řekl: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá." A dodal: "Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo žítěží, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.*

Stojíme na počátku roku 2018. Biblický verš, který církev přijala, jako heslo pro tento rok je obsažen v právě přečteném textu: „Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“ Pro naše přemýšlení je však důležitý celý text, tedy verše předchozí i návazné. Důležité je také už jen to, že se jedná o slovo z knihy Zjevení, a to z 21. kapitoly, což je vize nového Jeruzaléma. Chceme-li tedy přemýšlet nad významem přečtených slov, musíme mít před očima stejný výhled. Stejnou vizi. Jako sbor i jako jednotlivci. Vlastně celá křesťanská církev sdílí jednotnou vizi, a tou je výhled k novému nebi a k nové zemi. Výhled na nový Jeruzalém. A výhled k tomu, který sedí na trůnu. To je také první otázka, kterou si máme zodpovědět: Kdo sedí na trůnu? Ne, opravdu o tom nebudeme rozhodovat v nadcházejících prezidentských volbách. Ten trůn je již obsazen od počátku věků až na věky. Však také ten, který na něm sedí, říká: „Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.“ Ten trůn, sídlo veškeré pravdy, je nadčasový a neusedá na něm pokaždé někdo jiný, kdo zrovna dostal od lidí mandát vládnout. Ten, který sedí na trůně, však není ani jakýsi strnulý, nehybný a neměnný princip. Je to ten, který stále tvoří něco nového.

Bůh je prostě tvůrčí typ. A on říká: „Hle, všechno tvořím nové.“ Co to znamená? Znamená to snad, že tou naší vizí je víra, že jednou bude všechno nové a do té doby to tu hold musíme nějak vydržet a přežít? Ne, je to trochu jinak. Když Bůh říká, že všechno tvoří nové, tak to není nějaká mlhavá a nejistá budoucnost. Jan má napsat, abychom to měli černé na bílém: „Tato slova jsou věrná a pravá.“ Doslova tam stojí: „věrohodná a spolehlivá“. Můžeme to chápat jako utvrzení, že se to opravdu stane. Ale Bůh říká: „Už se stalo. Je to hotová věc.“ Tak můžeme číst tyto řádky: Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila.“ Ten, který je Alfa i Omega a stojí nad časem, ten nepotřebuje rozlišovat jako my minulost a budoucnost. Jeho jméno je: Jsem, kterýž jsem. On je stále přítomný a proto i všechny věky jsou pro něj přítomnost. Něco z toho naznačuje Ježíš, když říká: Bůh Mojžíšovi řekl: ‚Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův‘. On přece není Bohem mrtvých, nýbrž Bohem živých. A chce-li Bůh stvořit něco nového, jakoby se stalo. Taková je už Boží podstata. Tvoří nové, a to nové stále děje.

Zato člověk je na tom jinak. Je stvořen a zasazen nejen do prostoru, ale i do času. Prožívá plynutí času a nevidí přítomnost zároveň s minulostí ani s budoucností. Je odkázán na víru v Boha, který je obrazně řečeno „na nebesích“ odkud má všechny časy jako na dlani. Pro člověka se ale časy střídají: Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat; je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat; je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat; je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat; je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.“ Tak jsme to četli v třetí kapitole knihy „Kazatel“. Podle tohoto schématu je člověk jednou nahoře jednou dole. Jednou je nasycen, podruhé hladoví. Jednou je napojen, jindy žízní. A aby se nasytil, napojil, nebo něco zbudoval, musí pracovat. Pachtí se a lopotí. Někdy má ze svého díla radost, jindy vidí marnost nad marnost. A bývá vyčerpaný. Zároveň žízní po odpočinku, po opravdovém životě, po věčnosti. To vše biblická kniha Kazatel bere na vědomí. Ale klade si otázku, zda je to všechno. Jaký je z toho užitek? Jaký to má smysl? Četli jsme: „Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho svého pachtění? Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům, a tak se

lopotí. On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.“ Člověk je tvor omezený, ale má touhu, žízeň po životě s Bohem, po věčnosti. Církevní otec Augustin říká: „Má duše je neklidná, dokud nespočine v Bohu.“ A žalmista mluví ve 42 žalmu podobně: „Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?“ Tato žízeň, ať už si ji přiznáváme nebo ne, nás vysušuje a my si připadáme vyprahlí a prázdní.

Tento pocit, jakkoliv reálný a trýznivý, ovšem nikdy nebyl a není ani dnes naší vizí. Ježíš nám dává jiný výhled. On říká: „Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“ Co říká toto obrazné vyjádření? Tak předně: Bez vody nelze žít. Žízeň signalizuje nedostatek životodárné tekutiny a ohrožení života. Žíznivý potřebuje pít. Ovšem ne vodu ledajakou. Stojaté vody bývají závadné a život ohrožují taktéž. Naproti tomu voda pramenitá je vodou, která je stále nová a čerstvá. Jen taková voda dává život. Jsou však místa, kde je pramenitá voda buď nedostupná, nebo vzácná a drahá. Ježíš ale říká, že on tomu, kdo žízní, dá napít z pramene vody živé zdarma. Bez peněz a placení. Už prorok Izaiáš zval k Hospodinu těmito slovy: „Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojd'te k vodám, i ten, kdo peníze nemá.“ Nezní to jen jako laciná reklama? Jako plané sliby? Ale my jsme už četli, co napsal Jan: „Tato slova jsou věrná a pravá.“ Bůh nenabízí nic, co by nakonec nesplnil. Nenabízí ani žádné pochybné náhražky. Nenabízí žádné stojaté vody církevní tradice. Nenabízí nic starého a překonaného. On tvoří neustále nové. Dává žíznivému novou a čerstvou pramenitou vodu. Nabízí živou víru a ne mrtvý kult. Dává upřímnou zbožnost a ne prázdné obřady. Bůh nepřidává k životu jen jakousi duchovní nadstavbu či obohacení o spirituální rozměr jako nějaký bonus. Bůh sám je zdrojem, pramenem života jako takového, je pramenem vody, bez níž život prostě není. Dává smysluplný život jako dar, který nemůžeme nijak zaplatit, zasloužit si ho, nemůžeme si ho ani darovat sami sobě. Můžeme ho pouze jako dar z Boží ruky přijmout. Anebo ho v té podobě, jak nám ho Bůh určil, můžeme i nepřijmout, prát se s ním, nevyrovnat se s ním, nesmířit, či s ním naložit neuváženě a dokonce život i prohrát. Přijmout Boží dary není vždy jednoduché. Abychom přijali a udrželi si smysluplný život, o to je třeba zápasit. Život je opravdu boj. Ale kdo zvítězí, dostane to vše, co Bůh nabízí. Život lesknoucí se novotou. Život prožívaný v přátelském a láskyplném vztahu s jeho Tvůrcem a Dárcem. Bůh říká: Tomu, kdo zvítězí, já budu Bohem a on mi bude synem. A tak přijmeme i to dnešní zvěstované slovo, které se nám nabízí a které nás má tímto rokem provázet: „Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všechno tvořím nové." A řekl: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá." A dodal: "Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.“ Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty kterému patří vláda, čest i moc, dej, ať přijmeme z tvé ruky, co ze své lásky darem nabízíš nám všem. Děkujeme ti, že se nám dáváš ty sám jako cesta pravda i život. Ty z nás činíš nové stvoření k obrazu našeho Stvořitele. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, odevzdáváme ti dny, které jsou před námi. Vyznáváme, že ty jsi Pánem i nad tímto rokem. Ani v tomto roce se ti nic nevymkne z rukou. Ty jsi Pánem církve. Dej své církvi pevnou jistotu, že její budoucnost stojí na tobě a na tvé věrnosti. Dej, ať nás to zavazuje k odpovědné správě církve, ke službě tobě a bližním, k věrnému zvěstování evangelia do světa kolem nás. Kriste, ty jsi Pánem pánů a Králem králů. Dej, ať mocní tohoto světa pochopí, že se musí jednou ukázat před tvým trůnem a vydat počet ze svých činů. Ježíši, ty jsi Pánem tohoto světa. Dej, ať tam, kde je hlad, bída a utrpení poznají tvoji laskavou tvář, otevřenou náruč, štědrnou ruku a tvé milující srdce. Pane, ty jsi to slovo, kterým byly stvořeny věky. Dej, ať tvé stvoření více nechradne, ale s nadějí vzhlíží k tobě, ke svému Spasiteli a Vykupiteli. Pane Ježíši Kriste, chválíme a vyvyšujeme tvé svaté jméno, neboť ty s Otcem i s Duchem svatým žiješ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.*